

Erasmus beszámoló

A nevem Zoller Andrea, a Miskolci Egyetemen tengetem egyetemi éveimet Anglisztika szakon. Jelenleg másodéves hallgató vagyok és a harmadik félévemet Erasmus részképzés keretében külföldön töltöm. Már korábban is hallottam arról, hogy lehet külföldön tanulni, de sose gondoltam volna, hogy egyszer én is emellett döntök. Először is csak egy „álomnak” és messziségnek tűnt, amikor beadtam a papírjaimat és jelentkeztem Spanyolországba. Az emberek beszélnek róla, elképzelik vajon milyen lehet külföldön élni és tanulni, de csak akkor tudatosul ez igazán, amikor tényleg eljön az indulás napja.

Rettenetesen izgultam, amikor már a repülőtéren voltam. Nem is a repüléstől, mert már repültem, de az, hogy fél évet kint tölt az ember külföldön, távol a családjától, a barátoktól az otthonától elég rémisztően hangzik elsőre. De hát ilyenkor már nincs vissza út, már minden megvolt, a papírok és a szerződések is. De a félelemben büszkeség is vegyült, hiszen már maga az elindulás napjáig való út is igazi kihívásokkal volt tele. A Learning Agreement kitöltése, a tárgyak kikeresése és a fogadó egyetemmel való, sokszor nehézkes kommunikáció számtalanszor állítottak megoldandó feladat elé. Ott álltam, és rá kellett döbennem, hogy sikerült, és hogy már csak egy repülésnyi útra állak attól, hogy az önéletrajzomban szerepelhessem: tanulmányaimból egy félévet a Spanyolországi Valenciai Egyetemen töltöttem. Ott volt mellettem a barátom is aki végig támogatott. Ha összefogsz valakivel, egy baráttal vagy egy ismerőssel, sokban megkönnyíti a kezdeti nehézségeket, ketten jobban és bátrabban vágtok neki a külföldi mókának.

Tehát elindultunk Valenciába. Minden rendben volt, időben megérkeztünk, elértük a buszunkat Alicantéba, ami egyenesen Valenciába vitt. Itt találkoztunk egy hosszú séta után a főbérletünkkel, aki kezdetben ideiglenes szállást biztosított számunkra, mielőtt beköltöztünk volna a végleges szobánkba. Szerencsénkre, vagy inkább pechünkre két másik magyar lánnyal sikerült egy albérletet kinéznünk, így lett a mi kis albérletünk teljesen magyar lakta. Persze általában magyarul beszélgettünk így itt a nyelvtudásunk nem gyarapodott túl sokat. Annál inkább, az utcán. A boltokban általában a spanyol emberek nem hajlandóak megszólalni angolul, így hát muszáj volt elővennünk spanyol tudásunkat. Tehát ha valaki Spanyolországba jön, hasznos lehet, ha van egy alap spanyol tudása, mert semmilyen más nyelvvvel nem nagyon fog szót érteni az helyi lakosokkal.

Áttérve a pénzügyekre, minden jól ment. Én azt az opciót választottam, hogy itt Spanyolországban nyitok egy bankszámlát és oda utalják az Erasmus ösztöndíjat. Néhány

banknál kevesebb sikerrel tudtam megértetni magam, és nem nagyon akartak segíteni, de volt egy az egyetemünkkel szemben, ahol egy kedves angolul beszélő hölgy segítőkészen mindent elmondott, és se perc alatt megcsináltuk a bankszámlámat. A kártyámra egy hetet kellett volna várni. Szerencsétlenségemre, a bankkártyámat hazaküldték Magyarországra véletlenül, így idő volt, míg onnan megint ideért. De ez is megoldódott némi idegeskedés és értetlenkedés után. A bankban a hölgy persze bocsánatot kért az incidens miatt. Amit szeretnék jövőbeli Erasmusos hallgatóknak ajánlani esetleg, hogy mindenképp legyen náluk tartalék, hogy bármi is történjék, vagy nem érkezne meg időben a pénz, ne kelljen kicentizni az utolsó napjaikat.

Az első néhány héten a szállás és a bankkártya intézése mellett a tárgyainkat is fel kellett vennünk. Az egyetem szívélyesen fogadott minket, mindent elmagyaráztak, elmondták hol vannak az épületek, kiket kereshetünk, ha segítséget szeretnénk kérni. Kaptam egy mentort is, de sajnos ő végig dolgozott, így semmiben nem tudott nekem segíteni, amit kicsit sajnáltam. Szerintem sok mindent megkönnyített volna, ha egy itt tanuló diák tud körbevezetni. Mindezek után az utunk a nemzetközi irodába vezetett, ahol felvettük a tárgyainkat. Kezdetleges spanyol tudással és mutogatással tudtuk nagyon nehezen megérteni egymást. Sajnos itt sem beszélt senki angolul, ami az ügyintézésünket is megnehezítette. Végül sikerült mindent felvenni, szerencsére sok időt kaptunk a tárgyaink véglegesítésére. Tehát volt időnk megnézni az órákat, felvenni vagy leadni olyanokat, amik nem tetszettek. Jelenleg öt tárgyam van, ezekből csinálom a vizsgáimat, amik sokszor nehezek.

Természetesen a tanulás és az ügyintéзések mellett azért volt időnk beiktatni egy két városnézést és utazgatást. Nagyon sok diákiroda található itt Valenciába, akik rengeteg programot kínálnak számunkra. Bulikat, utazást, városnézést, nyelvtanfolyamokat. Így sikerült eljutnunk Portugáliába egy hétre, ami csodálatos volt. Láttuk az óceánt és gyönyörű helyeket, mint Coimbra, Lisszabon, Nazaré, Fatima és Porto. Mind nagyon szép volt és emlékezetes. Ami meglepett, hogy Portugáliában szinte mindenki beszélt angolul. Ez Spanyolország után kellemes csalódásként ért. Finomakat ettünk és sok új embert ismertünk meg. Egy másik Erasmus irodával sikerült elmennünk néhány környező településre is, mint például Requena, ahol finom helyi borokat kóstolhattunk, vagy Teruel-be, ahol részese lehettünk a középkori fesztivál hangulatának és eseményeinek. Ha sikerül levizsgázni, még szeretnénk időt fordítani Andaluzia, Granada, Sevilla és Cadiz meglátogatására is. Úgy gondolom érdemes összefogni barátokkal és körbeutazni, ha van ideje az embernek, mert ki tudja mikor lesz még egy ilyen lehetőségünk.

El ne felejtsem Valenciát. Valencia a tenger mellett fekszik. Nagyjából öt percre lakunk a tengertől, így elég gyakran lelátogatunk a partra, ahol most már rendkívül sok turista van. Valencia nagyon szép hely. Itt található Európa egyik legnagyobb Oceanográfiája, ami tényleg különleges élményt nyújtott.

Néhány különbséget szeretnék leírni az otthoni és az itteni élet között. Tudni kell, hogy délután kettő és öt-hat óra között a boltok legnagyobb része zárva van. Ilyenkor van a „siesta”, amikor alig látni valakit az utcán, legfeljebb kávézóknál vagy éttermekben találhatunk akárkit is. A reggeli általában 9-10 körül van, az ebéd kettő után, és a családok vagy barátok hat óra után mennek el egy nagy kajálásra közösen. Míg otthon hat óra körül minden bezár itt akár éjfélig is nyitva lehetnek a boltok. Még este tizenegykor is gyerekek szaladgálnak az utcán a szüleikkel, vagy éppen vacsoráznak a kinti asztaloknál. Megvan a hangulata. Ha esetleg valaki bulizni vagy zenés helyre szeretne menni, hajnali kettő előtt nem igazán talál nyitva szórakozóhelyeket. A buli általában hajnal három körül kezdődik és egészen reggel nyolcig tart. Persze a mi magyar szívünk hajnal öt felé már hazahúz az ágyunkba.

Spanyolországban igen különleges tengeri gyümölcsöket és egzotikus gyümölcsöket és halakat lehet találni. Az egyik legkedveltebb ételük a Paella, ami egy rizses curry-s étel különböző halakkal, tengeri herkentyűkkel, de akár csirkehússal és kolbással is lehet készíteni. De meglehet kóstolni a churros-t, aminek fánk tésztája van, de különleges töltelékekkel és csoki bevonatokkal lehet fogyasztani. Gyakran vacsorázunk a „Monteditos” nevű helyen, ahol egy euróért 100 különböző kis szendvics közül választhatunk, amik nagyon finomak és elterjedtek itt Spanyolországban.

Egy ilyen rövid beszámolóba belesűríteni fél év élményeit és tapasztalatait csak nagy vonalakban lehetséges. Mindenféle történettől, és szellemességektől meg kellett kímélnem az olvasót, hogy a szigorú karakterszám keretein belül maradhassak. Sok mindenről lehetne még mesélni, megannyi történet maradt elmondatlanul. Ha a jövőben az Erasmust választod és véletlenül Spanyolországba vetődnél, akkor azt garantálhatom, hogy neked is annyi élményed lesz az útról, hogy hosszú évekig fogod még a barátaidnak mesélni a történeteidet, de mindig olyat, amit eddig még nem hallottak.